ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-96
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.' ΑΡ. 627

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
27
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ.49 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 7 Λ. 5
ΠΟΙΜΕΝΟΣ ΟΣΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 36.1 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 22.4, ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ ΕΩΣ ΜΕΤΡ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 757,9

Η ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς λήγουν σήμερον καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, ἀναχωρεῖ αὔριον διὰ τὴν Γενεύην ὅπου πρόκειται νὰ παρακολουθήσῃ τὰς συνεδριάσεις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε. Εὐχόμενοι ἵνα τὸ ἔργον του καὶ ἐν γένει τὸ ἔργον τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστολῆς μὴ ὑπάρξῃ ἐπιζήμιον εἰς τὰ καλῶς νοούμενα ἐθνικὰ συμφέροντα περιοριζόμεθα σήμερον εἰς γενικὴν ἐπισκόπησιν τῆς δορυβώδους ταύτης κοινοβουλευτικῆς ἑβδομάδος.

Συζήτησις ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς νέας κυβερνήσεως, συζήτησις περὶ τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀπεχώρησεν ἐκ τῆς Οἰκουμενικῆς, συζήτησις περὶ τῶν «καλυμμάτων» καὶ τοῦ ἄν ταῦτα ἀποτελοῦν περιουσιακὸν στοιχεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, συζήτησις ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος περὶ ἐξουσιοδοτήσεως ἀφορώσης τὴν ἔκδοσιν νομοθετικῶν διαταγμάτων σχετιζομένων μὲ τὴν οἰκονομικὴν τραπεζικὴν καὶ νομισματικὴν διαρρύθμισιν. Μία ψηφοφορία ἐπὶ ζητήματος ἐμπιστοσύνης, μία ψηφοφορία σχετικὴ μὲ τὸ ὁδικὸν νομοσχέδιον—καὶ θόρυβος καὶ ἀντεγκλήσεις καὶ μεταβολὴ τῆς Βουλῆς εἰς μέτωπον μάχης. Τὸ συμπέρασμα δέ; Τὸ συμπέρασμα εἶναι σαφὲς καὶ ἀναμφισβήτητον. Ὁ Βενιζελισμὸς ἐπέτυχε νὰ ἐκτοπίσῃ τὸ Λαϊκὸν κόμμα, νὰ καθυποτάξῃ εἰς τὰς βουλήσεις του τὸ Μεταξικὸν καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὸ ἔργον του.

Νὰ προχωρήσῃ δῆλα δὴ εἰς τὴν διανομὴν...τῶν λαφύρων. Μετὰ ἕνα δύο ἢ τρεῖς μῆνας ὁ Βενιζελισμὸς θὰ λακτίσῃ καὶ τοὺς σημερινοὺς συμμάχους, θὰ κυριαρχήσῃ ἀπολύτως, καὶ μία δικτατορία μετημφιεσμένη, μία δικτατορία ὅπως ὅλαι αἱ ἄλλαι, ἀλλὰ περισσότερον ὡραγωμένη, περισσότερον οἰκονομικῶς συγκροτημένη θὰ εἶναι ὁ ἐπίλογος ὅλων αὐτῶν τῶν περιπετειῶν.

Ἡ δικτατορία αὐτὴ ἐνδέχεται νὰ ἐνεργήσῃ καὶ ἐκλογάς. Ἀλλ' αἱ ἐκλογαὶ αὗται θὰ εἶναι εἰκονικαί, ὡς ἐκεῖναι, αἵτινες διεξήχθησαν ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Γονατᾶ, δῆλα δὴ θὰ ψηφίσουν κατ' αὐτὰς τὰ ἴδια πρόσωπα πεντάκις καὶ δεκάκις καὶ ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία θὰ νοθευθῇ ἄλλην μίαν φοράν.

Ὁ κ. Τσαλδάρης ἀπέδειξε μὲ ἀρκετὴν πειστικότητα, ὅτι οἱ λαϊκοὶ ὑπουργοὶ δὲν ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψει ἀπὸ τοὺς εἰς Γενεύην ἀπεσταλμένους, ὅτι ἐν Γενεύῃ ἀπεφασίσθησαν ὅσα εἶχον προαποφασισθῇ ἐν Ἀθήναις μεταξὺ τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Ἀβενόλ, τῶν λαϊκῶν ὑπουργῶν οὐδὲν γνωριζόντων. Ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ παραμονή των εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν οὐδεμίαν εἶχεν ἀξίαν καὶ ὅτι καλῶς ἀπεφάσισαν νὰ παραιτηθοῦν. Ἀλλ' ἀπέδειξεν ἀκόμη, ἀκουσιως του, ὅτι ἐβράδυνε πολὺ νὰ λάβῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀποχωρήσεως: Ὁ ἀντιβενιζελισμὸς, ἀντιλαμβάνεται κανεὶς πολὺ καλά, δὲν ἔχει τὸ αἴσθημα οὔτε τῆς πραγματικότητος, οὔτε τῆς ἐπικαιρότητος. Πολὺ δὲ φοβούμεθα ὅτι ἄνευ τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ κ. Μαξίμου ὁ ἀντιβενιζελισμὸς δὲν θὰ εἶχε λάβει ἀπόφασιν, καὶ ἡ εὐθύνη ὅλου αὐτοῦ τοῦ οἰκονομικοῦ κυκεῶνος θὰ ἔπιπτεν ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς ὤμους του.

Ἐφ' ὅσον ἐν τούτοις εἶναι καιρὸς πρέπει νὰ κατοβληθῇ προσπάθεια διὰ τὴν ματαίωσιν μιᾶς ὁριστικῆς, μιᾶς μακροχρονίου, μιᾶς ἀφορήτου τυραννίας τοῦ Βενιζελισμοῦ. Ἐφ' ὅσον εἶναι καιρὸς οἱ κ. κ. Τσαλδάρης, Βοζίκης, Δεμερτζῆς, ὁ κ. Στρεῖτ, ὁ κ. Μάξιμος, ὁ κ. Στεργιάδης, παλαιοὶ καὶ νέοι πολιτευταὶ καὶ δημοσιογράφοι καὶ ἐπιστήμονες ὀφείλουν νὰ δώσουν τὰς χεῖρας διὰ μίαν συνεργασίαν. Ὀφείλουν νὰ δώσουν τὰς χεῖρας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς χώρας ἀπὸ μίαν φατρίαν ἡ ὁποία παντοῦ βλέπει θέσεις, ἀξιώματα, ὑλικὰς ἐπιδιώξεις—ἀπὸ μίαν φατρίαν ἡ ὁποία ἐκβιάσασα τὴν Ἑλλάδα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, κατασπαταλήσασα τὸ ἑλληνικὸν αἷμα καὶ τὸ ἑλληνικὸν χρῆμα, παίξασα εἰς τοὺς κύβους αὐτὴν τὴν κρατικὴν ἀνεξαρτησίαν, ὑποθηκεύει ἤδη τὸ Ἑλληνικὸν κράτος διὰ νὰ εὕρῃ τὰ ἔξοδα τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν διαρκοῦς παραμονῆς της.

Ἂς συγκροτηθῇ ὁ Ἀντιβενιζελισμὸς εἰς μίαν παράταξιν σοβαρὰν, ἐνιαίαν, μὴ περὶ τὰ μικρὰ ἐρίζουσαν. Ἂς συγχρονισθῇ. Καὶ ἂς ἐργασθῇ διὰ τὴν ματαίωσιν τῆς νέας δικτατορίας, ἥτις ἀνέπειλεν εἰς κυβερνητικὰς μεθόδους ἐνθυμιζούσας τὴν ἀπὸ τοῦ 1917 μέχρι τοῦ 1920 ἐποχήν.

Ἀναβολαὶ δὲν ἐπιτρέπονται. Δὲν ἀρμόζουν φιλοπρωτεῖαι.

Ἐκλεκτοὶ συνεργασίαι

Τὰ αἴτια τῆς Ἀμερικανικῆς εὐημερίας

Δύο ἄρθρα τοῦ Ἀμερικανοῦ τραπεζίτου Ὄττο Κὰν

[Οἱ ἀναγνῶσται θὰ ἐνθυμοῦνται τὸν Ἀμερικανὸν μεγαλοκεφαλαιοῦχον κ. Ὄττο Κάν. Ἡ ἀρίξις του ἐνταῦθα πρὸ καιροῦ καὶ ἡ συνάντησίς του μετὰ τῶν ἐπισήμων καὶ οἰκονομικῶν κύκλων ἔδωκαν ἀφορμὴν νὰ γραφοῦν ἀρκετὰ περὶ διαπραγματεύσεων πρὸς παροχὴν πιστώσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ ὁμίλου Ἀμερικανῶν κεφαλαιούχων, οὗς ὁ κ. Ὄττο Κὰν ἀντεπροσώπευεν. Ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων βασιλέων τῶν δολλαρίων, ὁ Ἀμερικανὸς μεγαλοεπιχειρηματίας ἐξετάζει εἰς δύο ἄρθρα του, ὧν τὸ πρῶτον δημοσεύομεν κατωτέρω, τὰ αἴτια τοῦ καταπληκτικοῦ φαινομένου, τὸ ὁποῖον καλεῖται «ἀμερικανικὴ εὐημερία», καθίσταται δὲ ἔτι καταπληκτικώτερον ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀθλιότητα τῆς Εὐρώπης.]

Α'.

Γενικῶς ἀποδίδουν τὴν σημερινὴν εὐημερίαν τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Ἐν τούτοις, εἰμαι τῆς γνώμης, ὅτι τὰ πολεμικὰ γεγονότα ἐπέτρεψαν ἁπλῶς τὴν ταχυτέραν συμπλήρωσιν μιᾶς ἐργασίας, ἡ ὁποία ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων θὰ συνετελεῖτο οὕτως ἢ ἄλλως καὶ ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πόλεμον.

Θὰ μνημονεύσω ἐνταῦθα τὰ κυριώτερα αἴτια τῆς εὐημερίας μας, χωρὶς νὰ προσπαθήσω νὰ κάμω λεπτομερῆ ἀνάλυσιν.

1) Ἡ χώρα μας, χάρις εἰς τὴν Πρόνοιαν, κατέχει πλεονεκτήματα καὶ δυνατότητας ὅσας οὐδεμία ἄλλη χώρα.

2) Ἐκτεινόμεθα ἐπὶ μιᾶς ἠπείρου, ἡ ὁποία δὲν ἐμποδίζεται οὔτε ἀπὸ σύνορα, οὔτε ἀπὸ τελωνειακοὺς περιορισμούς. Ἐξ ἄλλου δὲν ἐκληρονομήσαμεν φυλετικὰς ἢ θρησκευτικὰς ἀντιθέσεις, οὔτε τοιαύτας ἐδαφικὰς ὀλέψεων. Τέλος δὲν ἔχομεν γείτονας, ἐπιβουλευομένους τὴν εἰρήνην μας.

3) Ἔχομεν τὸ ἀνεκτίμητον πλεονέκτημα ὅτι προστατευόμεθα ἀπὸ ἕνα ὠμὸν σύνταγμα, τὸ ὁποῖον ἀντέσχεν εἰς ὅλας τὰς δοκιμασίας. Τὰ θεμέλιά του ἐτέθησαν ἀπὸ ἀνθρώπους μεγάλης σωφροσύνης καὶ διορατικότητος καὶ δὲν πρέπει νὰ ἠσμενῇ κανεὶς ὅτι, διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν πολλοὶ ἀπὸ τοὺς θεμελίους λίθους τοῦ συνταγματικοῦ μας οἰκοδομήματος, ἐχρειάσθησαν δοκιμασίαι, δεινοπαθήματα, θυσίαι καὶ ἀγῶνες σκληροὶ τῶν παλαιοτέρων ἐθνῶν.

4) Ὁ πληθυσμός μας εἶνε ἐργατικὸς καὶ εὐφυής, ἔχει αὐτοπεποίθησιν καὶ ἐπαγρυπνητικότητα καὶ εἶνε τελείως ἀπηλλαγμένος ἀπὸ τὰς παλαιὰς παραδόσεις καὶ τὰς δισθοβρομικὰς προλήψεις τῶν ἄλλων λαῶν. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἔχουν ἀκραιφνεῖς δημοκρατικὰς τάσεις καὶ πιστεύουν ἀκραδάντως εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀμερικανικοῦ συστήματος, ἀποφασισμένοι νὰ τὸ ὑπερασπίσουν ἐναντίον πάσης προσβολῆς ἐκ μέρους τῶν μπολσεβίκων ἢ ἄλλων ἀνατροπέων. Εἶναι ἀξιοπαρατήρητον ὄντως τὸ φαινόμενον, τὸ ὁποῖον ἄλλωστε ἀποτελεῖ καὶ μίαν ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἰσχύς μας, ὅτι ἡ Ἀμερικὴ κατώρθωσε διὰ τῆς ἀλχημείας τοῦ πνεύματός της, τῆς ἀφθονίας τῶν μέσων της καὶ τῆς συμβολῆς τοῦ περιβάλλοντος καὶ τοῦ κλίματός της νὰ συγχωνεύσῃ τὰς διαφόρους φυλάς, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν πληθυσμόν της, εἰς μίαν νέαν φυλὴν θαυμαστῆς ψυχικῆς καὶ φυσικῆς ὁμογενείας.

5) Ἡ Ἀμερικὴ ἔχει καὶ τοῦτο τὸ πλεονέκτημα ἀτέναντι τῶν ἄλλων ἐθνῶν, ὅτι εἶνε ἡ χώρα τῶν ἀπεριορίστων δυνατοτήτων. Ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἄνω εἶναι ἀνοικτὸς εἰς τοὺς πάντας. (Σ. «Π». Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ὄττο Κὰν ἤρχισε τὸ στάδιόν του ἀπὸ ἀπλουστάτος ἐργάτης). Ὅταν ἕνας Ἀμερικανὸς ἔχῃ ἱκανὰς ἰδιότητας πνεύματος καὶ χαρακτῆρος, δὲν θὰ ἀξιώσεων, καθὼς ὑπάρχουν κ.. περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἐργάται, παρασυρόμενοι ὑπὸ κακῶν συμβούλων, ἀπομακρύνονται τῆς εὐθείας ὁδοῦ. Ἐν τῷ συνόλῳ της ὅμως ἡ ἐργατικὴ τάξις μας ἀκολουθεῖ μίαν μετριοπαθῆ καὶ σώφρονα πολιτικήν. Οἱ ἡγέται τοῦ προλεταριάτου μας, ἀναγνώρισαν ὅτι ἡ αὔξησιν τῆς παραγωγῆς. Τοιουτοτρόπως ἡ ἐργασία ἐνισχύουσα τὸ κεφάλαιον, βελτιώνει ἀναλόγως τὴν θέσιν της. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι καὶ οἱ ἐργοδόται μας ἀναγνώρισαν τὴν ἀνάγκην νὰ ἱκανοποιοῦν τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν ἐργατῶν καὶ ἀντὶ νὰ ἐλαττώνουν τὴν ἡμερομίσθια, νὰ αὐξάνουν ταῦτα ὅσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ ἀνθηρότης τῶν ἐπιχειρήσεών των.

8) Ἐπίσης καὶ αἱ μεγάλαι ἐπιχειρήσεις μας ἐδιδάχθησαν ἀρκετὰ ὠφέλιμα πράγματα τὸν τελευταῖον αὐτὸν καιρόν. Εἰς τὸ πολὺ ἐγγὺς παρελθόν, οἱ διευθυνταὶ τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων ἐσυνήθιζαν νὰ κρύπτωνται πίσω ἀπὸ μίαν «ἀξιοπρεπῆ σιωπήν». Αἱ ἀνακοινώσεις ἀπηγορεύοντο. Ἦτο ἀρχὴ πάσης ἐπιχειρήσεως νὰ μὴ δίδῃ προσοχὴν εἰς τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἀνθρώπων τῶν τριόδων. Ὅταν ὅμως αἱ ἐπιθέσεις αὐταὶ ἔγιναν δομύτεραι, ὅταν ἤρχισαν νὰ στρέφωνται ἐναντίον ὁρισμένων τρωτῶν τῆς διαχειρίσεώς των, οἱ ἐν λόγῳ μεγαλοεπιχειρηματίαι κατεῖδον ὅτι ἡ περιφρόνησις τῆς κοινῆς γνώμης εἰς μίαν δημοκρατικὴν χώραν δὲν εἶχε καμμίαν θέσιν. Τοιουτοτρόπως ἔμαθαν νὰ προβαίνουν εἰς ἀνακοινώσεις καὶ νὰ θεωροῦν ἀναγκαίαν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ πεισθῇ ὅτι ἡ εὐημερία τῶν ἰδίων δὲν ἦτο ἀτομικὴ των ὑπόθεσις, ἀλλὰ μία πηγὴ γενικοτέρου ἀγαθοῦ. Σημαντικώτατον ρόλον διὰ τὴν ἐν προκειμένῳ μετατροπὴν τῶν πραγμάτων ἔπαιξαν αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐπιχειρήσεις. Ἀπέδειξαν εἰς τὸν λαὸν ὅτι τὸ κεφάλαιον ἐργάζεται διὰ νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃ καὶ ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ πολλαπλασιάσῃ τὴν ἀπόδοσίν του, ὅταν δὲν ὀχλῆται διαρκῶς ἀπὸ γραφειοκρατικὰς κυβερνητικὰς ἐπεμβάσεις καὶ δὲν δεσμεύεται ἀπὸ ἀδικαίας νομοθετήματα. Δὲν θὰ εἴπω καμμίαν ὑπερβολὴν, ἐὰν τονίσω ὅτι ὁ σιδηρόδρομος διέδωσε τὴν εὐημερίαν καὶ ὅτι ὁ κυριώτερος λόγος τῆς σημερινῆς οἰκονομικῆς ἀκμῆς μας πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ τὸ μεγαλεπήβολον ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων μας διευθύνσεων.

Αὐτὰ εἶνε, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὰ αἴτια τῆς σημερινῆς μας εὐημερίας. Δὲν παραγνωρίζω ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη κενὰ καὶ ὅτι πολλοὶ κίνδυνοι μᾶς περιστοχίζουν, ἐναντίον τῶν ὁποίων πρέπει νὰ λάβωμεν σύντονα μέτρα. Δὲν λησμονῶ ὅτι ὁ ἀνθρωπος δὲν πρέπει νὰ μᾶς τυφλώσῃ, ἀλλὰ ὁ νοῦν μᾶς δώσῃ μίαν παρόρμησιν πρὸς ἐπιτέλεσιν νέων ἔργων. Ἡ πεποίθησίς μου εἶνε ὅτι ἡ διατήρησις καὶ ἡ διάδοσις τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, ἡ ἱκανοποίησις τῶν πνευματικῶν ἀξιώσεων, ἡ ἀντίστασις ἐναντίον ἐπιορκιῶν δυναμένων νὰ ἐξασθενήσουν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐθνικὴν παράδοσιν καὶ ἡ τόνωσις τῆς πεποιθήσεως τοῦ λαοῦ ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν δικαιοσύνην, ὅπως τὴν ἐφαντάσθη ὁ Θεόδωρος Ροῦζβελτ, ἀποτελοῦν ἀπαραιτήτους προϋποθέσεις διὰ τὴν διατήρησιν τῆς σημερινῆς εὐημερίας τοῦ ἀμερικανικοῦ λαοῦ.

ΟΤΤΟ ΚΑΝ

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ δεύτερον ἄρθρον

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ (Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ)

ΥΠΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΣΑΡΦΑΤΤΙ

Γ'.

Μέσα εἰς τὴν ἐξαντλητικὴν αὐτὴν ζωὴν ἐξεπλήττετο ἐνίοτε διὰ τὴν χαλάρωσιν ἢ, ὁπερ σοβαρώτερον, διὰ τὴν «ἀπεργίαν» τῶν νεύρων του.

—Ἐγὼ ποῦ συνήθως νοιώθω μέσα μου δύναμιν ταύρου—μοῦ ἔλεγε τότε—δύναμιν ἰλικανὴν γιὰ νὰ σύρω πίσω μου ὅλην τὴν Ἰταλίαν, σὰν βάρκα, αἰσθάνομαι τέτοιαν ἀπάθειαν σήμερον ὥστε δὲν θὰ ἔκανα οὔτε ἕνα βῆμα γιὰ νὰ σωθῶ ἀπὸ θανάσιμον κίνδυνον. Παραιτοῦμαι. Πόσον εὐχάριστον ἦτο, στὰ χαρακώματα, νὰ εἶναι κανεὶς ὑποχρεωμένος μόνον νὰ ὑπακούῃ! Δεκανεὺς Μουσσολίνι, ἀγγαρεία. Εἶχε κανεὶς τὸ μυαλό του ἥσυχο. Παραιτοῦμαι. Ἀποσύρομαι. Ποιὸς θέλει νὰ μὲ διατάξῃ;»

Ἔτσι ἐζωντάνευε στὰ μάτια μας τὴν σκέψιν τοῦ Λεοπάρντι:

«Συχνά, μιὰ ἐξαιρετικὴ δύναμις προκαλεῖ εἰς ἕνα ὄν, λόγῳ τῆς ὑπερβολικῆς ἐντάσεως, κάποιαν περίεργον νάρκην, εἴς τὴν ὁποίαν ἡ ψυχὴ ἐγκαταλείπεται κατὰ τρόπον ποῦ τῆς φαίνεται πῶς βλέπει τὰ πράγματα μέσα σ' ἕνα ὄνειρον καὶ πῶς τίποτε δὲν σκέπτεται καὶ τίποτε δὲν ποθεῖ καὶ τὴν μόνην της τέρψιν εὑρίσκει μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἀναισθησίαν.»

Τέτοιες ἡμέρες ὁ Μουσολίνι ἦτο πλούσιος εἰς φιλολογικὰ σχέδια.

Ἐκουθαλοῦσε στὴν τσέπη του, δὲν ξέρω ἐπὶ πόσον καιρόν, ἕνα χαρτὶ διπλωμένο προσεχτικά, τὸ ὁποῖον ἔβγαζε ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν:

—Βλέπετε αὐτὸ τὸ φύλλο; Ὅλο μου τὸ βιβλίον εἶνε ἐδῶ, σὲ δέκα κεφάλαια.»

Δὲν ἦτο παρὰ ἕνας περιληπτικὸς πίναξ τῶν περιεχομένων, ἀλλὰ τόσον πυκνὸς καὶ τόσον πλούσιος, ὥστε εἰς τὸ τέλος συνεμερίζομεθα τὴν αὐταπάτην του... Εἰς τὸν μῦθον τῆς σμυνεοῦς προόδου ὑποκαθίστα — εἰς τὸν «Μύθον τῆς Ἀζρεσιν»—τὴν ἀντίδροπον διαδοχὴν δράσεων καὶ ἀντιδράσεων, αἰτινες ἤσκησαν εὐεργετικὴν ἐπίδρασιν ἐπὰ τοῦ κόσμου. Εἰς τὸ κάτω-κάτω, ἦτο τὸ ἔργον ποῦ ἔμελλε νὰ ζήσῃ, ἂν δὲν τοῦ ἔμελλε νὰ τὸ γράψῃ ποτέ.

Τὰ δράματά του

Κανεὶς ποτὲ δὲν ἔμαθε μέχρι ποίου σημείου εἶχε προωθήσει, ἐπάνω στὸ χαρτί, τὴν προετοιμασίαν τῶν δραμάτων του. Ποτὲ δὲν εἶδα οὔτε μιὰ γραμμή. Τὰ διηγεῖται ὅμως σκηνὴν πρὸς σκηνήν, μὲ τὰς κυριωτέρας ἀντιστίσεις, ὁλόκληρον διάλογον. «Ἡ Ἀφωτος Λυχνία» ἐπραγματεύετο τὴν τραγικὴν εἰμαρμένην ἑνὸς παιδιοῦ τὸ ὁποῖον ὁ πατέρας του δὲν εἶχε θελήσει νὰ γεννηθῇ, διότι εἶχεν ἤδη ἄλλο παιδὶ ἀπὸ ἄλλην ἔνωσιν, ἀθέμιτον, καὶ ἤξευρε πῶς ἦτο ἀρρωστος. Τὸ μητρῴον ἔνστικτον τῆς γυναικὸς ὑπερίσχυσε καὶ τὸ παιδὶ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ τυφλόν· τρεῖς ὑπάρξεις, κατατυχοῦμεναι ἀπὸ τύφλεις καὶ πάθος, συγκρούονται. Ὁ Μουσσολίνι δὲν ἦτο φαῦδος συγγραφεύς.

Τὸ ἔργον «Κύριοι ἀρχίζομεν» ἦτο δρᾶμα τῶν κατωτέρων κοινωνικῶν στρωμάτων· ἡ ζήλεια καὶ ἴσως ἕνας ἀμιμητικὸς ἔρως ἀναγκάζουν ἕνα νέον πλανόδιον μουσικὸν νὰ ἀρνηθῇ νὰ δώσῃ τὴν νέαν ποῦ τὸν συνοδεύει καὶ ποῦ εἶνε ἴσως κόρη του, εἰς τὸ τίμιον ἀγόρι ποῦ τὴν ζητεῖ. Καὶ ὁ γέρος στὸ τέλος στραγγαλίζει τὴν δυστυχισμένην.

Δύο ἄλλα δράματα δὲν ἴσαν ὀλιγώτερον σκοτεινά. Εἰς τὴν «Θρησκευτικὴν Κλίσιν» μία νεαρὰ μοναχὴ, γοητευμένη τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων πρὸ τοῦ θείου Βρέφους, ἐνθυμεῖται τὸ παιδάκι ποῦ συνέλαβεν ἀθεμίτως καὶ ἐγκατέλειψεν. Εἰς τοὺς «Ἡρέμους» τὸ θῦμα ἦτο ἕνας τρελλὸς διολιστής, ὁ ὁποῖος παίζει γιὰ νὰ χορεύουν οἱ τρελλοί, ὅλο καὶ γρηγορώτερα, καὶ σπάει τὶς κόρδες του μέχρι τῆς τελευταίας. Μανιωμένος ἕνας ἀπὸ τοὺς χορευτὰς τοῦ σφίγγει τὸν λαιμὸν ὡς ποῦ τὸν πνίγει...

* * *

Ἐπὶ πλέον ὁ Μουσσολίνι ἦτο μυθιστοριογράφος. «Οἱ Πυγφόροι» ἔμελλαν νὰ εἶναι μυθιστόρημα πάθους, ἐνῷ ὁ «Ὁλέμιος τῶν κινητήρων» παρουσιάζει, χωρὶς τὴν παραμικρὰν ὑπόνοιαν ἐρωτικῆς πλοκῆς, τὸν ἀνταγωνισμὸν δύο μεγάλων οἴκων: τὰς θελήσεις καὶ διανοίας ποῦ ἠγωνίζοντο διὰ τὴν διομηχανικὴν ἐπικράτησιν.

Ἀποκαλύπτω χωρὶς τύπεις αὐτὸ τὸ μεταλλεῖον ἀνεκδότων θεμάτων, ἂν καὶ τὸ θέμα δὲν ἔχει, κατὰ τὴν γνώμην μου, τόσον δλίγην σημασίαν, ὅσον μερικοὶ ἰσχυρίζονται.. Ἀλλὰ φαντάζομαι πῶς ἂν ὁ Μουσσολίνι ξαναρχίζε σήμερον νὰ γράφῃ, δὲν θὰ ἐδυσκολεύετο νὰ ἐπινοήσῃ καὶ ἄλλα.

Πτῶσις ἀπὸ ἀεροπλάνον.—«Ζῆτε ἐπικινδύνως»

Τὸν ἀπησχόλουν ἐπίσης τὰ ἀεροπορικὰ μαθήματά του. Ἠξεύραμεν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔπιαμνε τὸ πτυχίον δδηγοῦ, ὅταν ἕνα βράδυ οἱ συντάκται ματαίως τὸν ἀνέμειναν εἰς τὴν ὥραν του.

Τὸ τηλέφωνον:

—Ἐγὼ εἶμαι. Ἠσυχάστε! Μιὰ μικρὰ πτῶσις ἀπὸ σαράντα μέτρα. Μικρὰ πράγματα. Ἐκτύπησα εἰς τὴν κνήμην χωρὶς κάτυγμα. Ναί, τὸ ἀεροπλάνον κατεστράφη, ἀλλὰ ὁ κινητὴρ δὲν ἐβλάβη. Μὴν ἐξογκώνετε τὰ πράγματα, δὲν εἶνε τίποτε. Τὰ μάτια σας στὴν ἐφημερίδα, ἀφῆστε τὰ ἀστεῖα.»

Παρὰ τὴν ἐπωδὸν τοῦ: «μικρὰ πράγματα δὲν εἶνε τίποτε», ἔμειναν ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας ἀκίνητος καὶ ὑπέφερεν ἀπὸ δομεὶς πόνους. Ἀλλὰ συμφορὰ εἰς ἐκεῖνον ποῦ θὰ ὑπηνίσσετο ὅτι πιθανὸν νὰ διέπραξε σφάλμα. Ὁ καθηγητής του, πληγωμένος καὶ αὐτός, ἂν καὶ ἐλαφρότερα, ἐπηγαίνε νὰ τὸν ἰδῇ, καὶ ὁ καθένας τους ἐκφυρηγεῖτο, πεπεισμένος ὅτι ὁ ἄλλος ἦτο ὁ πταιστής.

—Ἡ ζωή, ἐν τούτοις, εἶνε ὡραία, ἔλεγεν ὁ Μουσσολίνι κυτάζων ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ γραφείου του τὸν ἥλιον καὶ τὰ ἐλαφρὰ ἀνοιξιάτικα σύννεφα. «Ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ζῇς τὴν διανοίνευγη κανεὶς ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν γιὰ νὰ θυμάται τί ἀξίζει.»

XXVI

Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΣΗΜΑΙΑ

Δικτατορία τοῦ προλεταριάτου εἰς τὴν Ἰταλίαν

Τὸ μῦρα τοῦ Ἀπρίλη ἀνεμοστρόβιλοι εἰς τὸν ἀέρα μὲ τὸ τραγούδι τῆς «κόκκινης σημαίας». Εἴχαμε φθάσει εἰς τὴν «δικτατορίαν τοῦ προλεταριάτου». Ἡ λιρέτα εἶχε χάσει τὰ τρία τέταρτα τῆς ἀξίας της· τὸ γοῦμπα τῆς νικητρίας Ἰταλίας χοιλοῦσε τὸν ἀγωνιῶντα κόσμον. Οἱ σοσιαλιστὰ ἐξηφεύριζον τὸν λαόν, μανιόμενον ἤδη λόγῳ τῆς μεγίστης ἀκριβείας τῆς ζωῆς, ἐναντίον τῆς ἀπλησίας τῶν «πεσκάνα» (τῶν ρεγκῶν), δηλαδὴ τῶν αἰσχοκερδῶν καὶ τῆς ἀνεκτικότητος τῆς κυβερνήσεως. Εἶχον δίκαιον, ἀλλὰ τὰ ἀντιφάρμακα ποῦ ἐπρότειναν ἦσαν παράλογα. Αὔξησις μισθῶν ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐργασίας, αἰωνία ἀπεργία, γενικὴ ἀταξία—αὐτὰ δὲν ἦσαν μέσον ἐξασφαλίσεως τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας.

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ ΗΘΗ

Ἡ νέα Βαβυλὼν

— "Τὸ σῶμα σου εἶναι ἰδικόν σου!„
— "Ὄχι εἶναι ἰδικόν μου τὸ σῶμα σου!„

ΕΙΣ ΠΟΙΟΝ ΑΝΗΚΕΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ;—ΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΠΟΥ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΚΑΙ Η ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΙΚΗ ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΠΟΥ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΛΛΗΝΙΑΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ 6Δ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΑΙΓΙΑΛΟΥ 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 15

Μένουν αι έντυποι υποδείξεις πληρωμής τρόμικτες (ροζ κιτρίνες) εφ' εφεξής την ενεγχαρίαν του δυναχειρίστου της «Πρωϊάς» κ. ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΤΙΝΙΑ και την σφραγίδα της ιδιοχειρίας αυτού. Εν Αγνφοις. Ειδοποιείται ειδικώτερον ο κ. Ε. Ε. ΕΥΤΥΧΟΣ ΕΛΛΑΣ ΕΠΟΣ ΕΠΕΙΔΗ ΕΠΕΙΔΗ ΕΠΕΙΔΗ

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΑΠΟΚΡΟΥΟΥΝ ΠΑΣΑΝ ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΗΝ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΙΝ ΕΠΙΜΕΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΛΟΚΑΡΝΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ παρεπιδημῶν ἐνταῦθα Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Βόρις συνηντήθη σήμερον μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Πουανκαρέ, πρόκειται δὲ νὰ συναντηθῇ, κατὰ τὰς ἀπαρχούσας πληροφορίας, καὶ μετὰ τοῦ κ. Μπριάν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀναγραφομένας τελευταίως πληροφορίας περὶ ἐνεργειῶν πρὸς σερβοβουλγαρικὴν προσέγγισιν, τέσον αἱ ἐντεῦθεν ὡς καὶ αἱ ἐκ Σόφιας πληροφορίαι συμφωνοῦν, ὅτι αἱ ἐνέργειαι αὗται εἰς οὐδὲν συγκεκριμένον ἀποτέλεσμα κατέληξαν, ἡ δὴ δὲ κίνησις ὀφείλεται κυρίως εἰς σερβικὴν πρωτοβουλίαν. Προστίθεται τέλος ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν κύκλων, ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Σόφιας, διαπνεομένη ὑπὸ αἰσθημάτων νομιμοφροσύνης ἀναντι τῶν μεταπολεμικῶν συνθηκῶν, δὲν θὰ ἦτο διατεθειμένη νὰ ἐξυπηρετήσῃ ξένας σκοπιμότητας διὰ προσεγγίσεων μὴ βασιζομένων ἐπὶ πλήρους καὶ φανερᾶς συνεννοήσεως. Ἀντιθέτως, οἱ ἐν Σόφιᾳ θεωροῦν πᾶσαν μερικὴν μεταξὺ Βαλκανικῶν κρατῶν συμφωνίαν ὡς προοίμιον τῆς γενικῆς συμφωνίας ὅλων τῶν Βαλκανικῶν λαῶν, ἐκ τῆς ἀρχῆς δὲ ταύτης ἐρμῶνται διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν προτάσεων περὶ μερικῶν συμφωνιῶν.

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἰς χθεσινάς του ἀνακοινώσεις —πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Γενεύην — προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις ἐν σχέσει μὲ τὴν πρότασιν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ὅπως ἀναλάβῃ τὴν προεδρίαν τῆς εἰς Γενεύην διπλωματικῆς ἀποστολῆς μας:

— Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐζήτησα τὴν βοήθειαν τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς διπλωματικὰς ὑποθέσεις, εὐγνωμόνως δὲ ἐνθυμοῦμαι πάντοτε τὴν σημαντικωτάτην ὑπηρεσίαν ἣν προσέφερεν εἰς τὴν χώραν ὅταν κατὰ τὸ 1925, παρακληθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, ἐδέχθη νὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν ἀκύρωσιν τοῦ πρωτοκόλλου τῶν μειονοτήτων. Ἔχω δὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ σήμερον θὰ ἦτο ἐπωφελεστάτη διὰ τὴν χώραν ἡ μετάβασις τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Γενεύην, διότι καὶ οἱ ἀσπονδότεροι ἀντίπαλοι αὐτοῦ ὁμολογοῦσι τὴν δεξιότητα καὶ τὸ κῦρός του περὶ τὴν διαχείρισιν τῶν διπλωματικῶν ὑποθέσεων.

»Ἐγὼ δὲ συνεργασθεὶς εἰς τὰς κυβερνήσεις ἀπὸ τοῦ 1912 ἕως τὸ 1920, ὁπότε κολοσσιαῖα διπλωματικὰ προβλήματα ἐξειλίσσοντο καθ' ἑκάστην, παρηκολούθησα ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν δράσιν τοῦ κ. Βενιζέλου περὶ τὰ διεθνῆ ζητήματα, ἧς τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν αἱ συνθῆκαι, αἱ μεγαλύνασαι καὶ μεγαλώσασαι τὴν Ἑλλάδα. Πᾶσα κυβέρνησις θὰ διέπρατε βαρεῖαν παράλειψιν ἐὰν ἄφινεν ἀχρησιμοποίητον τοῦτο τὸ κεφάλαιον. Θὰ ἦτο δὲ ἔγκλημα ἐκ μέρους μου, ἐὰν, ἐπικειμένης τῆς συζητήσεως σπουδαίων ὑποθέσεων πῆς Ἑλλάδος, δὲν ἤθελον ζητήσει καὶ αὐθις τὴν ἀρωγὴν τοῦ κ. Βενιζέλου ἵνα αἱ ἐθνικαὶ ὑποθέσεις ἐπιλυθῶσι κατὰ τὸν εὐνοϊκώτερον δυνατὸν τρόπον. Ἐγὼ μεθ' ὑπερηφανείας ἀναπολῶ πάντοτε τὴν περίοδον τοῦ 1912—1920 καὶ θεωρῶ εὐτύχημα καὶ τιμήν μου, ὅπως καὶ ἄλλοτε ἐδήλωσα εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι συνεισέφερα τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς μεγάλης ἐκείνης πολιτικῆς

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐρωτηθεὶς περαιτέρω ἐπὶ τῆς διαδόσεως ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος διὰ τῆς ἐπιστολῆς του δὲν ἀποκλείει τὴν πιθανότητα τῆς ἐπανόδου του εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐπὶ τῆς γνώμης τὴν ὁποίαν οὗτος ἔχει σχετικῶς εἶπεν ὅτι «οὐδὲν οὐδαμῶς τοιοῦτο ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Βενιζέλου», ὅστις ἀληθῶς διὰ φράσεων θερμῶν ἐκφράζει τὴν λύπην του, διότι μὴ παρακληθεὶς ἐγκαίρως ἵνα ρυθμίσῃ τὰ καθ' ἑαυτόν, δὲν δύναται ἐξ ἰδιοτικῶν λόγων ν' ἀντιπροσωπεύσῃ τὴν Ἑλλάδα ἐν Γενεύῃ.

—Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀτομικήν μου γνώμην ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, προσέθηκεν, νομίζω ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν προτίθεται νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν δρᾶσιν. Ὀφείλω ὅμως, ἐτόνισεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, νὰ προσθέσω μίαν ἐπιφύλαξιν. Τοῦτο ἐξαρτᾶται, φρονῶ, κατὰ πολύ, ἐκ τῆς τροπῆς τὴν ὁποίαν θὰ λάβουν οἱ πολιτικοὶ ἰδεῶνες ἐν τῷ προσεχεῖ μέλλοντι. Ἐὰν οὗτοι ἐκτραπῶσιν εἰς ὀξὺν πολιτειακὸν ἀγῶνα, εἶνε πρόδηλον ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι θὰ προκαλέσουν τὴν στενὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν πολιτικῶν μερίδων, ὅσαι φρονοῦσι ὅτι τοιαύτη παρόξυνσις τοῦ ἀγῶνος, θὰ σημάνῃ τὸν κίνδυνον νέων μεγάλων συμφορῶν διὰ τὴν πατρίδα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι θὰ ἐπέλθῃ κατ' ἀνάγκην ἐνεργὸς ἀνάμιξις τοῦ κ. Βενιζέλου, εἰς ὃν θέλει περιέλθῃ οὕτω μοιραίως ἡ ἡγεσία τοῦ ἀγῶνος τῶν συμπραττουσῶν πρὸς στήριξιν τοῦ πολιτεύματος μερίδων.»

ΔΕΝ ΑΝΤΙΒΑΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΟ ΜΕΤΡΟΝ ΤΗΣ ΑΠΕΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΓΚΑΛΙΚΩΝ

Ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Χυτήσης, μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀσφαλείας διὰ τὰς ἀπελάσεις, ἐρωτηθεὶς χθὲς ἂν τὸ μέτρον τῶν ἀπελάσεων εἶνε συνταγματικὸν ἀνεκοίνωσε τὰ ἑξῆς:

«Τὸ μέτρον τῶν ἀπελάσεων εἶνε συνταγματικόν. Περὶ τούτου οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία, καθόσον τὸ ἄρθρον 15 τοῦ νέου Συντάγματος ὁρίζει ὅτι «Οὐδεὶς καταδιώκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται, ἀπελαύνεται, ἐκτοπίζεται ἢ ἄλλως πως περιορίζεται εἰμὴ ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος ὁρίζει.» Νόμοι τοιοῦτοι ὑπάρχουν καταρτισθέντες καὶ δημοσιευθέντες μάλιστα ἐπὶ πρωθυπουργίας Παγκάλου, δι' ὧν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπέλασις καὶ ὑπερορία παντὸς ἐπικινδύνου εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, κατὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀσφαλείας καὶ μετὰ ἔγκρισιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προκειμένου περὶ ἀπελάσεως ἢ ἐκτοπίσεως, ἢ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προκειμένου περὶ ὑπερορίας. Τὰ νομοθετικὰ ταῦτα διατάγματα ἰσχύουν ὡς μὴ καταργηθέντα δι' ἁπλοῦ διατάγματος ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, ἤτις εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ πράξῃ τοῦτο δυνάμει τῆς σχετικῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τῆς δοθείσης ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Παιδείας οἱ κάτωθι κατάλογοι δι' ὧν προάγονται εἰς πρωτοβαθμίους καὶ μετατίθενται ὡς ἑξῆς οἱ κάτωθι καθηγηταὶ τῆς Φιλολογίας:

Μαρία Πολιμενάκου, τοῦ ἐν Ἀθήναις στ' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ β' γυμνάσιον θηλέων Ἀθηνῶν, Φανὴ Λεωτσάκου τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑλληνικοῦ σχολείου θηλέων εἰς τὸ διδασκαλεῖον Σερρῶν, Καλ. Γιοταλίτου τοῦ ἐν Ἀθήναις γ' ἑλλην. σχολ. θηλέων εἰς τὸ γυμνάσιον θηλέων Θεσσαλονίκης, Ἀλ. Δενάρδου τοῦ ἐν Ἀθήναις δ' ἑλλην. σχολείου θηλέων εἰς τὸ γυμνάσιον θηλέων Πατρῶν, Ἀρ. Νικολοπούλου τοῦ ἐν Ἀθήναις α' ἑλληνικοῦ σχολείου θηλέων εἰς τὸ γυμνάσιον θηλέων Βόλου, Εὐαγ. Φανοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις β' ἑλληνικοῦ σχολείου θηλέων εἰς τὸ γυμνάσιον θηλέων Θεσσαλονίκης, Δ. Ἀρνέλλος τοῦ ἐν Ἀθήναις γ' ἑλλην. σχολ. ἀρρένων εἰς τὸ α' γυμνάσιον Θεσσαλονίκης, Ι. Φώτης τοῦ ἐν Καμάρας ἑλλην. σχολ. εἰς τὸ α' γυμνάσιον Λίγιου, Α. Μπακόπουλος τοῦ ἐν Λεβιδίῳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς αὐτῆς πόλεως, Ἀθ. Παπαγεωργίου τοῦ ἐν Κάτω Ἀχαΐᾳ ἑλλην. σχολ. εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς αὐτῆς πόλεως, Στ. Σινιαψῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις ζ' ἑλληνικοῦ σχολείου ἀρρένων εἰς τὸ Πρακτικὸν Λύκειον Λαμίας, Βίκτωρ Κρητικός τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἑλλην. σχολείου θηλέων εἰς τὸ Πρακτικὸν Λύκειον τῆς αὐτῆς πόλεως, Χ. Κατσίχτης τοῦ ἐν Σπάρτῃ α' ἑλλην. σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς αὐτῆς πόλεως, Εὐστρ. Σοῦτος τοῦ ἐν Βρεσθένοις ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Μολάων, Τηλ. Καινούριος τοῦ ἐν Σουδᾷ ἑλλην. σχολείου εἰς τὸ β' γυμνάσιον Θεσσαλονίκης, Β. Σταθόπουλος τοῦ ἐν Μεσσήνῃ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Δοΐκια ἀντὶ τοῦ Θ. Μαυροειδῆ μετατιθεμένου εἰς τὸ γυμνάσιον Μεγαλαγιᾶ, Π. Σπανδωνίδη τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ β' γυμνασίου εἰς τὸ αὐτὸ γυμνάσιον, Ἀπ. Ἰωαννίδης τοῦ ἐν Μαυροματίῳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Λιδωρικίου, Π. Ἀθανασιάδης τοῦ ἐν Σκιάθῳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Λήμνου, Ι. Βουρνάζος τοῦ ἐν Βαμβακοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Δράμας, Χ. Γκουλούσης τοῦ ἐν Χατζῆ Βροντάδες ἑλλην. σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ἱερατέτρας, Κ. Κούρτης τοῦ ἐν Βασιλικῇ Λευκάδος ἑλλην. σχολ. εἰς τὸ γυμνάσιον Βάμου, Ἀθ. Σολδᾶτος τοῦ ἐν Λευκάδι ἑλλην. σχολ. εἰς τὸ γυμνάσιον Κερκύρας, Σπ. Γραμμένος τοῦ ἐν Κερκύρᾳ α' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ Πρακτικὸν Λύκειον τῆς αὐτῆς πόλεως, Ι. Ροζακέας τοῦ ἐν Καστανᾷ ἑλλην. σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ἀγρεποπόλεως, Π. Κόσυβας τοῦ ἐν Πειραιεῖ α' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ἀρτης, Εὐάγ. Λαδᾶς τοῦ ἐν Ἀθήναις 10ου ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Δαδίου, Θ. Τσελεπῆς τοῦ ἐν Πάτραις α' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Λιδωρικίου, Ἀθ. Παρασιᾶς τοῦ ἐν Στυλίδι ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Διδυμοτείχου, Π. Χαλεῖος τοῦ ἐν Βόλῳ γ' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ἀλμυροῦ, Ν. Παναγιώτου τοῦ ἐν Λουτρακίῳ ἑλλην. σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Γρεβενῶν, Εὐάγ. Ἀποστολίδης τοῦ ἐν Φαναρίῳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Δαδίου, Ι. Κασμιάτης τοῦ ἐν Κυθήροις ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς αὐτῆς πόλεως, Δ. Στάθης τοῦ ἐν Κυθήροις ἑλληνικοῦ σχολ. εἰς τὸ γυμνάσιον Πλωμαρίου, Σ. Σάρρας τοῦ ἐν Ἀθήναις α' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Παραμυθιᾶς, Φ. Καοδαρᾶς τοῦ ἐν Τριπόλει ἑλλην. σχολ. εἰς τὸ γυμνάσιον Πολυγύρου, Τ. Δερβένης τοῦ ἐν Χαλκίδι α' ἑλλην. σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Διατίστης, Στ. Χάρδης τοῦ ἐν Πόρῳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς αὐτῆς πόλεως, Δ. Χαλτικωνσταντῆς τοῦ ἐν Καούστῳ ἑλλην. σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Κοζάνης, Σπ. Βογιατζῆς τοῦ ἐν Λαρίσσῃ β' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Αἰκατερίνης, Διον. Καρκέτης τοῦ ἐν Μήλῳ ἑλληνικοῦ σχολ. εἰς τὸ γυμνάσιον Τσαριτσαίνης, Γ. Κουρούμαλος, τοῦ ἐν Ζακύνθῳ α' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Πλωμαρίου, Α. Πουγαρᾶς τοῦ ἐν Ἀγίῳ Νικολάῳ (Τανίας) ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Λεωνιδίου, Κ. Δάϊκος τοῦ ἐν Ζουρτσῃ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Δούκα, Ν. Ἰγγλέσης τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Κοζάνης, Ι. Ρουνάκης τοῦ ἐν Τσαριτσῃ ἑλλην. σχολ. εἰς τὸ γυμνάσιον Σοιχλίου, Δ. Σαρκινιώτης τοῦ ἐν Δημητσάνῃ ἑλλην. σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Μολάων, Ν. Καλογεῶργος τοῦ ἐν Γαβαλοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Πομπίας, Ἀντ. Ζερβάκης τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ἀμαλιάδος, Β. Εὐφιγένης τοῦ ἐν Μεγάροις ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Καρδαμύλων, Δ. Βασιλόπουλος τοῦ ἐν Καλαβρύτοις ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Μαζείκων, Θ. Τσολάκης τοῦ ἐν Δολιανοῖς ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Γοεβενῶν, Θ. Παπαγεωργίου τοῦ ἐν Κουρέντοις ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Διατίστης, Εὐάγ. Μαρκέτης τοῦ ἐν Κριεκοιτκίῳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ξάνθης, Κ. Φιλιππάκος τοῦ ἐν Γυθείῳ β' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ἀργοπόλεως, Κλ. Παπαϊωάννου τοῦ ἐν Καρδαμύλοις γυμνασίου, Ἀθ. Παπασωτηρόπουλος τοῦ ἐν Ἀγρινίῳ β' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον τῆς αὐτῆς πόλεως, Κ. Δελιβάνης τοῦ ἐν Γαβαλοῦ ἑλλην. σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Καστελίου, Γ. Σιδέρης τοῦ ἐν Βλίστελίου (Κισάμου), Στ. Καπετανάκης τοῦ ἐν Σπάρτῃ β' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ἐδέσσης, Π. Γεωργοῦτσος τοῦ ἐν Ἀρφαροῖς ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Διατίστης, Β. Κουβελάκης τοῦ ἐν Μαυρομαλίῳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Διμητσίου, Λ. Ἠλιάδης τοῦ ἐν Διαβολιτίῳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ἀλεξανδρουπόλεως, Α. Δημέας τοῦ ἐν Μεσσήνῃ ἑλλ. σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Καβάλας, Γρ. Μάμαλος τοῦ ἐν Κερκύρᾳ α' γυμνασίου εἰς τὸ γυμνάσιον Βάμου, Ζ. Κοψιδᾶς τοῦ ἐν Βασιλικῇ (Λευκάδος) ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Σητείας, Γ. Πανικολάου τοῦ ἐν Πραμάντοις ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Τσαριτσαίνης, Ι. Πατσιώρας τοῦ ἐν Τρικκάλοις α' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Κομοτηνῆς, Φ. Ἀντίοχος τοῦ ἐν Ξάνθῃ γυμνασίου εἰς τὸ αὐτό, Β. Κουγιανάτουλος τοῦ ἐν Χανίοις Πρακτικοῦ Λυκείου εἰς τὸ γυμνάσιον Βάμου, Ν. Γεωργούδης τοῦ ἐν Λεβιτσόβῃ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ναούσης, Δ. Παναγόπουλος τοῦ ἐν Αἰγίῳ ἑλλην. σχολείου θηλέων εἰς τὸ γυμνάσιον Σερρῶν, Θ. Τασόπουλος τοῦ ἐν Φλωρίνῃ γυμνασίου εἰς τὸ αὐτό, Π. Ἀσημακόπουλος τοῦ ἐν Μαγουλιάνοις ἑλληνικοῦ σχολ. εἰς τὸ γυμνάσιον Πλωμαρίου, Ἀναστ. Σταυράτουλος τοῦ ἐν Τσεφέρ-Ἐμίν ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Σητείας, Γ. Κναϊδάκης τοῦ ἐν Καστελίῳ γυμνασίου εἰς τὸ αὐτό, Ν. Ζαχαροπουλος τοῦ ἐν Καρπενησίῳ γυμνασίου εἰς τὸ αὐτό, Γ. Μπέσκος τοῦ ἐν Αἰγίῳ α' ἑλλην. σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Καστελίου, Σπ. Βουβουλκας τοῦ ἐν Πλατάνῳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Χίου, Εὐάγ. Σιούτας τοῦ ἐν Γαστούνῃ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Παραμυθίας, Φ. Γιαννάκας τοῦ ἐν Τριπόλει α' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Μεγαλοπόλεως, Α. Μταλιτᾶς τοῦ ἐν Ματαράγκᾳ ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ἀγ. Κυρίκου καὶ Κ. Γοτόπουλος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις β' ἑλληνικοῦ σχολείου εἰς τὸ γυμνάσιον Ἀλμυροῦ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΕΣΤΑΛΗΣΑΝ ΧΘΕΣ ΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. Ζαΐμη, ὡς προσωρινοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, διεβιβάσθησαν χθὲς εἰς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ ἐπιτετραμμένον τῆς Ἑλλάδος κ. Βαλτῆν λεπτομερεῖς ὁδηγίαι διὰ τὴν γενησομένην παρ' αὐτοῦ ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν πρὸς τὴν Σερβικὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς παμψηφεὶ ἀπορρίψεως τῶν Παγκαλοσερβικῶν συμφωνιῶν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς.

Ἡ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βελιγραδίου ἀνακοίνωσις θὰ εἶνε προφορική.

Ὁ Ἕλλην ἐπιτετραμμένος ἔχει τὴν ἐντολὴν ὅπως, συγχρόνως μὲ τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην, παράσχῃ καὶ ἐπισήμως τὴν ἐξήγησιν ὅτι ἡ ἀπόρριψις τῶν ἐπὶ δικτατορίας μονογραφηθεισῶν συμφωνιῶν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ Σώματος, δὲν πρέπει νὰ ἑρμηνευθῇ ὁπωσδήποτε ὡς ἐκδηλωτικὴ ἐχθρότητος πρὸς τὴν γείτονα χώραν, ἀλλ' ὡς συνέπεια ἀνάγκης προστασίας οὐσιωδῶν συμφερόντων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν κυριαρχικῶν της δικαιωμάτων, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν γεσυναφθεισῶν συμφωνιῶν.

Ὑπὸ τοῦ κ. Ζαΐμη διεβιβάσθησαν ἐπίσης χθὲς αἱ ὁδηγίαι καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας πρεσβευτὰς Λονδίνου, Παρισίων καὶ Ρώμης, ἐντελλομένους ὅπως προβοῦν εἰς ἀνακοίνωσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς περὶ ἀπορρίψεως τῶν Παγκαλοσερβικῶν συμφωνιῶν πρὸς τὰς Κυβερνήσεις πλησίον τῶν ὁποίων εἶνε διαπεπιστευμένοι.

Κατὰ τὰς γνωσθείσας πληροφορίας, αἱ ὁδηγίαι αὗται παρεσχέθησαν μόνον πρὸς κατατοπισμὸν τῶν ὡς ἄνω πρεσβευτῶν ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ ἑλληνικοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐνέπνευσε ταύτην, ἵνα εἶνε οὗτοι εἰς θέσιν νὰ παράσχουν εἰς τὰς οἰκείας Κυβερνήσεις τὰς δεούσας ἐξηγήσεις, ἐφ' ὅσον ἤθελον ζητηθῇ τοιαῦται.

Ἐπισήμους προφορικὰς ἐξηγήσεις πρόκειται, ὡς γνωστόν, νὰ παράσχῃ καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς συγκεντρωθησομένους ἐν Γενεύῃ ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος.

Αἱ τελευταῖαι αὗται, τονίζεται ἐξ ἀρμοδίας ἐντεῦθεν πηγῆς, θὰ ἔχουν μᾶλλον τυπικὸν χαρακτῆρα, ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ἐγκαίρως καταστήσει ἐνημέρους καὶ τὰς Κυβερνήσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τὴν Σερβικὴν τοιαύτην περὶ τοῦ ἀναποφεύκτου τῆς ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς ἀπορρίψεως τῶν συμφωνιῶν.

ΠΑΡΟΔΙΚΗ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ Η ΨΥΧΡΟΤΗΣ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

Εἰς τοὺς ἐνταῦθα διπλωματικοὺς κύκλους κρατεῖ ἡ ἀντύπωσις ὅτι ἡ ἐκδηλωθησομένη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου ψυχρότης εἰς τὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις δὲν πρόκειται νὰ εἶναι εἰμὴ παροδική.

Ἡ ἐντύπωσις αὕτη ἀπέρροια καὶ ἄλλων συναφῶν ἐνδείξεων βασίζεται, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, κυρίως ἐπὶ δεδομένων ἐπιτρεπόντων τὴν πρόβλεψιν ἔτι ἐν Γενεύῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς αὐτόθι παρουσίας τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν θὰ σημειωθῇ προσπάθεια μεσολαβήσεως πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ὅπως ἡ περαιτέρω ἐξέλιξις τῶν ἑλληνοσερβικῶν σχέσεων μὴ ἐπηρεασθῇ ἐκ τῆς ἤδη ἐν Βελιγραδίῳ διατυπουμένης ἀντιλήψεως ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ἑλληνικῆς Βουλῆς ἀπορρίψεως καὶ τὴν ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἐχθρικὴν πρὸς τὴν Σερβίαν.

Ἡ κρατοῦσα εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἁρμοδίους γνώμη συμπίπτει εἰς τὸ ὅτι ἡ θέσις τῶν ὑπὸ κρίσιν ἑλληνικῶν διπλωματικῶν ζητημάτων καὶ ἡ ἔναντι αὐτῶν στάσις τῶν Μ. Δυνάμεων κατὰ τὴν Γ. Συνέλευσιν τῆς Κ.Τ.Ε. δὲν πρέκειται ὁπωσδήποτε νὰ ἐπηρεασθῇ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἐνεργείας ἐπὶ τῶν μετὰ τῆς Σερβίας συμφωνιῶν.

Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ ΧΘΕΣ

ΑΥΡΙΟΝ ΔΕ ΑΝΑΧΩΡΟΥΝ ΟΙ κ. κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ ΚΑΙ ΜΠΑΚΑΛΜΠΑΣΗΣ

ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΧΘΗ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΤΗΣ ΓΕΝΕΥΗΣ

Διὰ τοῦ Ἰταλικοῦ «Κλεοπάτρα» ἀνεχώρησε χθὲς τὴν 11 π.μ. διὰ Γενεύην, μέσῳ Βενετίας, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ α' πολιτικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου του κ. Ι. Πολίτη. Εἰς ἀνεμένετο δὲ καὶ ὁ κ. Καλλαμάνος, ἀμφότεροι μέλη τῆς διπλωματικῆς ἀντιπροσωπείας.

Διὰ τοῦ ἰδίου ἀτμοπλοίου ἀνεχώρησαν εἰς Γενεύην οἱ κ.κ. Διομήδης, Δροσόπουλος, Βαρβαρέσσος καὶ Κουτσαλέξης, τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἐπίσης ὁ κ. Μαντζαβίνος, τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, μέλος τῆς ὑπὸ τὸν κ. Καφαντάρην οἰκονομικῆς ἀντιπροσωπείας.

Τὸν κ. Μιχαλακόπουλον ἀπεχαιρέτισεν κατελθὼν εἰς Πειραιὰ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰταλίας κ. Ἀρλότταα, παραθέσας πρὸς τιμήν του καὶ πρόγευμα ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου.

Ὁ κ. Καφαντάρης, μετὰ τοῦ ἑτέρου μέλους τῆς οἰκονομικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Δροσοπούλου, τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἀναχωρήσας τὸ ἀπόγευμα τ